

[Ministeren for Landbrug og Fiskeri.]

nu bliver imødekommet, og vi faar en Ordning, hvorefter Slagterierne faar samme Betaling for hvert eneste Kilo Flæsk, de leverer til København, som de faar, naar de leverer til andre Pladser. Men hvad er det da, der er det ærede Medlem saa meget imod? Det er det, at Københavnerne ikke kommer til at betale mere for deres Flæsk; det er det, der piner det ærede Medlem.

Jeg kan egentlig ikke forstaa, at det ærede Medlem har saa meget imod en saadan Ordning. Naar Producenterne, Landmændene, Slagterierne faar nøjagtigt den Pris, de ønsker, 2 Kr. 40 Øre, for det, de leverer til København, kan jeg ikke forstaa, at det ærede Medlem vil have, at det skulde koste 2 Kr. 55 Øre eller deromkring. Hvad Glæde har vi ude paa Landet af, at de skal betale saa meget for det herinde i København, naar der kan gennemføres en Ordning, hvorved man foretager en Udligning af Avancen for Mellemandelen, som viser sig efterhaanden at være blevet saa stor, saa den kan taale den Nedsættelse, der her er Tale om. Naar Københavnerne faar Flæsket lige saa billigt som andre Steder, og Producenterne faar samme Pris som andetsteds, vil jeg tro, at de fleste vil kunne blive tilfredse, maaske ikke det ærede Medlem.

Det ærede Medlem spurgte mig, om jeg kunde sige ham, om der var sikret Smørtilførsel til København. Ja, hvad skulde der være i Vejen herfor? København faar jo sit Smør efter Rationeringsmærker, ganske ligesom den øvrige Befolkning, og man maa huske paa, at Fragten ikke spiller saa stor Rolle, som den gør for Flæsket, og navnlig maa man huske paa, at her er ikke de Udgifter, som skal dækkes for Flæskestes Vedkommende, i Kødbyen og det Svind, som nu engang sker, naar det føres ind til København, og som man havde faaet Slagterierne til at betale, og som nu er ude af Verden for Slagteriernes Vedkommende. Det Spørgsmaal kommer slet ikke til at foreligge ved Smørtilførslerne; Folk faar det, som de har Rationeringsmærker til, og til den samme Pris fra Mejerierne, enten de bor det ene eller det andet Sted.

Den Paastand paa Overgang til Dagsorden, der er fremsat, den, kan der da ikke være nogen, der vil stemme for, for der staar i den, at Landbruget bliver ekstrabeskattet med Hensyn til Københavns Forsyning, og det er jo det, denne Ordning gaar ud paa at skaffe ud af Verden, saa jeg kan egentlig ikke se, hvad Dagsordenen skal betyde. Hvis man er ærlige og redelige

Mænd, kan jeg ikke tro, der er nogen, der vil stemme for den.

Ordføreren for Forespørgerne (Valdemar Thomsen): Den højtærede Minister sagde, at jeg var utilfreds med hans Arbejde, og deri kan han i nogen Grad have Ret; han sagde endvidere, at jeg vil tiltage mig Æren for det Resultat, der var opnaaet. Ja, jeg maa nu sige, at det er noget paa-faldende, at Landbrugsministeren og Pris-kontrolraadet saa kategorisk, som det skete, afviste Slagteriernes Krav, som de fremkom med i Januar Maaned, og at man nu, efter at denne Forespørgsel er rejst, pludselig er blevet forhandlingsvenlig. Det skete ret omgaaende, det skete ved Hjælp af den Henvendelse, som Husmandsforeningerne rettede, jeg ved ikke, om det var til Ministeren, men i hvert Fald gennem en offentlig Udtalelse.

Den højtærede Minister forstod ikke, hvorfor jeg var utilfreds. Jeg var ikke klogere, end at jeg allerede havde sagt i mit Indlæg, af hvilke Grunde jeg var utilfreds. Jeg skal gentage det: det er jeg, fordi den Ordning, som man paatænker at gennemføre, fortsat vil favorisere København. Nu er Ministeren meget forbavset over, at jeg kan have noget imod, at Prisen holdes nede paa det samme her i København som i det øvrige Land. Det synes jeg ikke er saa mærkeligt, naar man hører, at det skal ske ved Hjælp af Statstilskud, som, hvis man skal tro „Social-Demokraten“, vil blive udlagt paa den Maade, at nu skal Landbruget igen have Statstilskud. Jeg tror ikke, at der er ret mange Landmænd, der vil være tilfredse med en saadan Ordning.

Jeg forstod Ministeren saadan i første Omgang, at den Godtgørelse, der ydes Slagterierne, i nogen Udstrækning vil holde dem skadesløse, men nu, da Ministeren sidst havde Ordet, maatte man forstaa ham saadan, at Svineproducenterne bliver holdt fuldstændig skadesløse. Jeg vil gerne have klaret, hvilken af de to Udtalelser man skal rette sig efter, om det er den sidste, eller det er den, der gaar ud paa, at de tilnærmelsesvis vil blive holdt skadesløse.

Den højtærede Landbrugsminister sagde, at det, jeg var imod, var, at Svineproducenterne blev ekstrabeskattet, og at dette Forhold efter den Ordning, som gennemføres, vil være bragt ud af Verden. Det kan jeg ikke give Ministeren Medhold i, medmindre man gaar fra den Ordning,